

KORT & PRACHTIG

91 92 93
94 95
96 97 98
99

42 schrijvers
met
157 verhalen
van
99 woorden

KORT & PRACHTIG

Ambilicious Breda | Kalmthout

Eerste druk 2018

Foto achterkant cover © Nel Goudriaan
Omslag vormgeving Ambilicious | Frans Dingemans
Binnenwerk vormgeving Ambilicious

Copyright © 2018 Ambilicious, Breda

ISBN 978-94-92551-43-6; NUR 303
www.ambilicious.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Ondanks alle aan de samenstelling van dit boek bestede zorg kan noch de redactie, noch de auteurs, noch de uitgever aansprakelijkheid aanvaarden die het gevolg is van enige fout in deze uitgave.

KORT
&
PRACHTIG

Een voorwoord (in 188 woorden)

Ruim anderhalf jaar nu is de Facebook-groep 'Schrijven Magazine: Ultrakorte Verhalen' een groot succes en telt intussen bijna tweeduizend leden. Schrijvers gaan steeds weer de uitdaging aan om een goed verhaal te vertellen in maximaal negenennegentig woorden. Om elkaar te helpen goede verhalen te vertellen, getuige het enthousiasme waarmee feedback wordt gegeven en tips worden uitgewisseld.

Schrijven Magazine en Schrijven Online maken zich al jaren sterk voor alternatieve manieren om verhalen te publiceren. Dat is ook hard nodig, want het traditionele uitgeefklimaat in Nederland is onbarmhartig als het gaat om aspirant-schrijvers en debutanten. Wij zijn er trots op dat de groep zo'n succes heeft en dat meerdere leden inmiddels een uitgeefcontract hebben getekend.

Regelrecht opgetogen zijn we over een initiatief van UKV-schrijvers om een bundel samen te stellen met de mooiste ultrakorte verhalen, die door de schrijvers zelf zijn gekozen. Een redactie boog zich over de opgestuurde verhalen, gaf iedereen feedback, vroeg in een aantal gevallen om revisies en selecteerde uiteindelijk de verhalen.

Schrijven Magazine en Schrijven Online zijn blij met deze verhalenbundel, die overtuigend laat zien hoeveel je kan vertellen in slechts negenennegentig woorden. Veel leesplezier!

Frank Noë, hoofdredacteur Schrijven Magazine

Marije Catsburg, redacteur & manager Schrijven Online

De redactie houdt het kort ...

Tweeënveertig schrijvers ontmoetten elkaar in de Facebook-groep Ultrakorte Verhalen van Schrijven Magazine. Zij schreven verhalen van maximaal negenennegentig woorden. Een uitdaging die dwingt om tot de kern te komen. Ze schreven grappige, ontroerende, spannende of andersoortige verhalen. Ze gaven elkaar feedback, schrapten, formuleerden opnieuw.

Binnen de groep ontstond het idee om de beste UKV's te bundelen en zo ook anderen deelgenoot te maken van de verhalen en het plezier waarmee ze werden geschreven. Dit is het resultaat, aangevuld met de zes prijswinnende verhalen van een schrijfpdracht op Schrijven Online, het online zusje van Schrijven Magazine.

De redactie dankt alle schrijvers voor hun enthousiaste medewerking en Mili van Veegh voor haar redactionele bijdragen. Frans Dingemans was in een eerdere fase redactielid; hij en Nel Goudriaan deden het hele productieproces. Dank!

Tot slot dank aan Schrijven Magazine en Schrijven Online; zonder hen was er nooit een groep Ultrakorte Verhalen geweest.

Wij wensen iedereen heel veel leesplezier met deze mooie verhalenbundel.

De redactie:

Nel Goudriaan, Erik Uniken,
Willem Olierook, Lennie de Man

De auteurs van de Ultra Korte Verhalen

Annette Rijsdam	Frans van der Eem
Karla Ubels	Marceline de Waard
Lennie de Man	Mili van Veegh
Nancy Bastiaans	Mark de Gooijer
Willem Olierook	Ruud Minnee
Jan P. Meijers	Annemarie Snels - Buijk
Willy Huisman	Monique de Rooij
Marloes Schel	Paul Bastiaansen
Ingeborg Nienhuis	Theo Stepper
Margo Hulleman	Lucia Bartels
Bregje de Laat	Cora van Berendonk
Andrea Bos	Jolijn van Oers
Bregje van der Steeg	Stephanie Franssen
Nel Goudriaan	Stella Mantel
Mechtilde Meijer	Berry Runderkamp
Ema Sindelarova	Hélène Willems
Greet Tulp	Anton Pater
Robert van der Meulen	Remke Jansen
Gijs Smit	Chantal van Aken
Corine Binnekamp	Stella Matula
Miriam Dubbeldam - Druijff	Ria Streng

#Kidsofinstagram

‘Kijk deze foto dan. Had ze haar luiertjes volgescheten, zat tot haar oksels! En deze is ook zo koddig. Voor het eerst bij de opvang. Moet je die tuitbeker zien!’

‘Deze vind ik persoonlijk niet kunnen.’

‘In de douche?’

‘Ja, ze kijkt zo ongemakkelijk.’

‘Volgens mij was het water te koud. En die verpleegster vond ze ook maar niets.’

‘Zou je hem niet verwijderen van Instagram?’

‘Hoezo? Vroeger deed ze niets anders dan dit soort foto’s van mij en mijn broertje online zetten. Bovendien, je ziet geen gekke dingen toch? In een bejaardentehuis zien ze dit de hele dag.’

Annette Rijsdam

5 mei

Eindelijk achttien, Merel telde de dagen. In stilte pakt ze haar koffer en sluipt het huis uit. De woonkamer zit vol met familieleden, klaar voor het aansnijden van de taart. Met het verstrijken van de uren zakt de slagroom steeds verder in. Gesprekken verstommen. De kaarsjes zijn gedoofd. Nog steeds geen teken van de jarige. Merel komt niet meer, nooit meer. Merel viert háár Bevrijdingsdag.

Karla Ubels

24/7

Elke dag gaat haast doodstil voorbij.

Het zuurstofapparaat broemt en jij hapt hoorbaar elke minuut naar adem. Het zijn de enige geluiden die continu hoorbaar zijn.

Jij kunt niet meer zonder de zuurstof, maar dit dagelijkse bestaan verstikt mij.

De maaltijden worden stilzwijgend doorgebracht; we hebben elkaar niets meer te vertellen. Na het eten slof jij de kamer uit, hang je het zuurstofslangetje aan de kapstok en rook je je zoveelste sigaretje op het toilet. Weer een pakje leeg.

Lennie de Man

99 Woordenfeest

Naakt lag ze in de eerste zonnestralen die naar binnen gleden, in haar elleboogplooien zaten gaatjes. Ze was heet gebleken in de bar die hij op doorreis had aangedaan. De deur kierde. In de opening zag hij een snotjoch staan in een volle luier.

‘Mama?’ Het wankelde op de matras af, verspreidde een zurige lucht en trok aan haar haren. ‘Mama?’

Hij negeerde het kind dat zijn vinger in een zakje wit poeder deed dat op het nachtkastje lag. Hij trok zijn broek aan, griste het zakje weg en nam ook het enige bankbiljet mee dat ernaast lag.

Mili van Veegh

Aan zee

Nog even en dan zijn we weer aan de Bretonse kust, waar de zee bij eb onzichtbaar ver weg ligt.

Ik pak mijn emmertje en schepnet en ren naar het water. Als ik na meters huppelen tussen schelpen en zeewier de branding bereik, rennen krabben alle kanten uit.

Terug bij mijn ouders laat ik trots mijn vangst zien om deze vervolgens weer aan de zee terug te geven. Ik hoef niet meer zo ver te lopen. Golven kruipen steeds dichterbij en bedekken alle schatten die net nog voor het oprapen lagen.

Nancy Bastiaans